

[Følger Hansen.]

for, at partiet ønsker at slutte op om denne fornyelse i Grønlandspolitikken, og at man ønsker at overlade mig påbegyndelsen af dette arbejde på grundlag af min grønlandspolitiske målsætning, som jo er, at al udvikling i Grønland skal hvile på befolkningens egne muligheder og forudsætninger."

Jeg vil gerne spørge Grønlandsministeren, om hans udtalelser i den nu citerede pressemeddelelse er retningslinjen for ministerens politik, således at forstå, at ministeren her efter vil bygge på socialdemokratiet i sin Grønlandspolitik, eller om det er statsministerens åbningserklæring med dens understregning — og jeg synes rigtige understregning — af det frugtbare samarbejde mellem grønlandske og danske politikere i Grønlandsrådet, der er ministerens retningslinje.

Medens ministeren i pressemeddelelsen sparker ud efter samarbejdet mellem ham og henholdsvis Grønlandsrådet og folketinget, siger regeringserklæringen noget andet. Jeg tror, at vi er mange, der har haft med disse Grønlandsproblemer at gøre, der har følt os forstemt af den tone, ministeren — han var knap nok endda minister på det tidspunkt — anlagde den 9. oktober, og jeg synes, at folketinget og offentligheden har krav på en afklaring.

Jeg har haft den opfattelse, at hele Grønlandsrådet stod bag det arbejde, som længst er sat i værk, og som ministeren ved længst er sat i værk, på en nyvurdering af Grønlandspolitikken. Jeg er altså ikke uenig med ministeren i, at en nyvurdering er nødvendig. Jeg havde også det indtryk, at det daværende medlem af Grønlandsrådet hr. Knud Hertling, var enig i denne opfattelse. Jeg havde for mit vedkommende håbet på, at denne linje ville fortsætte. Det er for at få afklaret dette spørgsmål, jeg vil bede ministeren i dag redegøre for sin stilling.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 15.

Mødet udsat kl. 12.48.

Mødet genoptaget kl. 15.

Forhandlingen genoptoges.

Moses Olsen: Visse kredse og enkeltpersoner her i landet og også her i salen — går jeg ud fra — har villet sætte visse begrænsninger for, i hvilken udstrækning jeg har lov til at benytte mig af min grundlovssikrede ret, ja, nærmest pligt til at deltage i beslutningerne og afgørelserne her i det høje ting. Min mening herom er i al korthed den, at en folketingsmand er en folketingsmand, lige meget i hvilken ende af riget han eller hun er blevet valgt, for langt de fleste sager, der behandles her i salen og i udvalgene, har direkte eller indirekte betydning for alle dele af det danske rige.

Således som jeg til nogles åbenlyse forbavselse, så vidt jeg har kunnet bedømme, tog aktiv del i afgørelsen i nat, således vil jeg fremdeles i det omfang, jeg efter personlig overvejelse finder det tilrådeligt, tage aktiv del i arbejdet her i salen.

Jeg er helt på det rene med, at min handling i nat er genstand for en opmærksomhed, som efter min mening er større end berettiget. Jeg går ud fra, at nogle vil benytte lejligheden til endnu en gang at forsøge at placere mig inden for rammerne af bestemte danske partier og partiideologier. For at undgå, at rygtedannelser på en ø florerer over hele riget omkring min person i almindelighed og mit ifølge den sydatlantiske terminologi såkaldte nordatlantiske mandat i særdeleshed, vil jeg da i korthed gøre rede for baggrunden for den nok så banale foretelse, at en ganske almindelig folketingsmand, som tilfældigvis er valgt i Grønlands 2. opstillingskreds, tilkendegiver sin stillingtagen til en ganske bestemt sag.

Lad mig præcisere, at min stilling, sådan som jeg selv fortolker den i hvert fald, fortsat uændret er den, at jeg er neutral i forholdet til partierne og partikonstellationerne her i landet, men jeg vil henlede opmærksomheden på, at min neutralitet ikke må forveksles med passivitet, sådan som det jo kom til udtryk under afgørelserne i nat. Jeg skal da gerne indrømme, at visse ydre stimuli — eller skal vi komme dem nærmere og sige provokationer — bevidst eller ubevidst har været medvirkende